

spodnjo stran in zopet zgornjo in zopet spodnjo. Otroci se valé po bregu kakor bi valil kamenje. Tudi Smrček se je prekucnil jedenkrat érez Vrteľjo.

Konec je bil ta, da so otroci plaho pogledovali izza éesmilja in lešéevja po rebri, kjer sta psa in voziček. Jarnejéka je opraskalo trnje po obrazi in Mihee je izgubil tudi drugo pišalko. Po rebri so ležali posamiéni kosci voza, o psih pa ni bilo ne duha ne sluha — — —

Jeršetova mati so pripovedovali potlej, da je Vrteľja privlekel sprednjo spodvoz in jedno lestvico (lojtrico) domóv in je takóž zginil v svojo kočico, ko mu so odvezali nadležni jarem. Smrček se je oprostil popolnem nepristujoéu mu uprege — — —

Oni pri cerkvenikovej hišici pa so zamán čakali ostalih.

B—c.

Vuzem na Ruskem.*)

Rusko-grška cerkev obhaja velikonoéni éas ali vuzem kot najveéji svetek. Veliki teden se začne sè cvetno nedeljo. Hiše in podobe svetnikov se ta dan ozaljšajo s takozvanimi palmami, rekši z vrbovimi maéicami, katere v ta namen navlašé prodajajo naravne in umeteljne. Bogatinu ne zadostujejo samó palme, nego on si kupi še umeteljno izgojenih, cvetoéh rastlin, kakor so: rože, hijacinte, cinerarije i. dr., s katerimi si stanovanje okíti (ozaljša). Pripravi si tudi cvetličnih šopkov, katere med svojee in prijatelje razdeli. Cvetno nedeljo izklíé Rus (na kmetih) svojo družino z lahkimi udarci z vrbovo šibico. Treba mu je rano vstati, kdor želi, da se ogne tej sramoti. Tudi mati se z raznimi šalami tiho priplazi do postelje svojih ljubljjenih otroéev ter jih lahko tepeška, pojoé jim:

„Šiba tepe do solzá,
Jaz ne tepem, le vrbá.“

Vsak véрни Rus obišeé cerkev, ako mogoéu tudi v noéi, ter posluša z goreéu sveéu v roci polunoéno službo božjo, dokler sveéenik veliéastno ne oznani, da je konec posta, pojoé: „Hristos woskress“ (Kristus je vstal). Sedáj odhaja ljudstvo iz hiše božje, vedno ponavljajoé besede: „Hristos woskress.“ Zvonovi veselo zvoné, v večjih mestih streljajo s topovi. Okolo cerkve je pravi semenj. Tu pohaja ali stoji ljudstvo raznih stanov, razne starosti. Nekateri niso mogli, drugi niso hoteli v cerkev iti. Tu se prodajajo sveéu na tisoéu, tam uživajo trdo kuhana jajca, zopet drugi si privošéijo pomoranéu, katerih se v tem éasu neverjetno mnogo povžije, da so vse ceste polne lupin. Tako čakajo ozanila vstajenja Gospodovega vsak po svoje. To noé in proti jutru sreéajoéi se prijatelji in znanci se poljubljajo po trikrat na obe lici s pozdravom: „Hristos woskress.“ ter si odzdravljajo: „Wo istinné woskress.“ (Res je vstal). Na vuzem pa car vzprejema v svojej palaéi vse velikaše, generale do najnižjega éastnika (oficirja) ter menja ž njimi pozdrav in odzdrav. Ljudstvo se medsebojno obiskuje kakor v dan novega leta. Obdarja se s piruhi in drugimi stvarmi ter poljubovaje se vošéi si vsakdo veseli vuzem s prazniénim pozdravom in odzdravom.

Petrovna.

*) Napisala kakor éula od nekega znanca, -bivajoéega več let v Odesi. Od tod je prepotoval velik del zapadne Rusije.